

Z českých mlýnů

Napsal KAREL TUMA.

Jak si starý Brumlík s mladým Brumlíkem popletli.

Dle vypravování "doktora Pleticha" stenografoval K. T.

Šalanda na Votroubském, sice od jakživa vyhlášená pro svůj veselý "tremperament," — pan učitel jí ani jinak neříká, než "naše Sodoma" — neviděla nicméně přece už dlouho tak vydatné chvíle, jako dnes o božíchodové odpádné. Sešlať se tu, kromě veskeré vykutálené chasy, náramně povedená společnost: věčně žízny revírnik Veverka s věčně hladovým "hadjunkem" Čápem, zdárný páně otcův synátor Ferda, "drahý" to pan student z Prahy, který vždycky přiveze plné kapsy nejnovějších pražských kudrlinek a Vršovických písniček na vagace s sebou a kromě toho obyčejně ještě taky nějakého veselého kamaráda, aby pomáhal broukařovému pantatínkovi dokazovat, co se "nadrou" a jak je teď v Praze živobytí hanebně drahé. Dále tu bařili o sto šest holohlavý architekt "Pecmuspada", jak přezdívali chudáku, starému "melouchovému" polírovi Žaludovi, až ho jednou dopálil a on jim ty nezvedené huby "zaplácné na cement", že to budou mít; k němu si přisedl "kanonýr Jabárek", totiž šedivý trafikant Kocourek, který, poněvadž za svých let taky tu "vojnu ožřal" (sloužil u pekařských), má v obci odtud slavný úřad: střílet totiž na boží Tělo a o Vzkříšení na kopci za vsí ze všechkých hmoždíků pánu Bohu do oken, až se mohou páni kluci z té bouchance radostí zřít. Ale kos všech kosů a vejražek všech vejražků přece jen tamhle na lavici vedle mládka náš "znamenáný", všemi mastmi mazaň a věčně neposedá "doktor Pleticha". Neznáte ho? To je vidět, že nejste od nás. A zač byste ho tak naschvál pro žert měli? Oholeň a učený jako holič, vystrojený skoro švihácky, — boty se špičkami, v ústech meršánku, — v ruce deštník, ale přece zase merčíte, jak mu je ta vesta tatkovsky velká, a ten kabát je říkával původně také někomu zcela jinému "jednostpane"; k tomu pomerančový šátek s dlouhými cípy kolem krku, tlustý "postřibřený" řetěz k hodínkům, z kapsy vykulující cíp tak červeného "utřinosu", že by rozčertil i nebožtíka krocana, — já fku, kam jen u všech všudy toho kulicha s tím cínkem na levém oku vřadit? Není to ani Kuba ze vsi, ani Rudolfa z města; na muzikanta trochu prorostlý, na teznika tuze trhlý; moh' by se vydávat za feičera, kdyby uměl psát recepty a nemluvil a mohli byste ho mít za "pantafýra", kdyby se tuď stavěla nějaká ta "vítlačka", jak naši bodfí venkované těm silničním kolomotivám říkájí. Avšak nelamte si hlavy, náš "doktor Pleticha" jakkoli neviděl jakživ university, ani noty, — přece by strčil tak lečterého promovaného doktřtka i diplomata do kapsy; náš "doktor Pleticha" je totiž široko daleko vyhlášený — dohazovačem fortelných ženichů a nevěst, statků a hospod za prodej i na pacht, při tom ví také obyčejně "o dobrých koncích" a "o nejlepších losech" a umí vám o veselkách při víně tak znamenitě připíjet na zdraví šťastných novomanželů i celého stva a potomstva po přelici, že se kmotří pod stolem a žasnou: uba, co?"

Než v tu chvíli božíchodovu huba Pletichova sice jest pootevřená, v koutkách jí šetek pohrává, ale ani nedutá; neboť mlynář Ferda předčítá šalandy — Havlíček povedený "Křest svat. Vladimíra". Pane, tohle je nějaký semenec na zob! Šalanda by poslouchala dva dni a dvě noci. Božský Havlíček! Ten měl nápady, ten to znal nabírat a sobě podávat. A každý vtip tak krásný a zdravý, každé slovo tak nalpícované jako nejslabroušenější okřt: jen jiskry z toho srš. Věčná škoda, že každá písnička má svůj konec a table Havlíčkova o caru Vladimíru že má ho zrovna ještě ukřácený.

Právě k němu tlučící Ferda doplnil: "Svinďy takto jako vody: pěky se holiče, to vám byly háč časy pro dohazování!"

skončil a pohlédl tak šikovně nebožákem po našem doktoru Pletichovi, až tento ulekat vyskočil a celá šalanda propukla u veselý potlesk.

"To tam není, to jste tam přidal, čtveráku!" křičel náš polehnaný dohazovač, ale jakmile ho Ferda přesvědčil, mžikem obrátil a s vítězoslavnou tvář hrđ si opakoval:

"Z tohoto vidíte, jak vysoko nás dohazovače Havlíček cenil, když jsme měli Rusům i nového pámbička sehnat. To my všechno známe, všechno dovedeme."

"A což pak teprv, kdyby byl Havlíček poznal takhle vás, vidíte, doktore Pleticha," nabíral si ho mládek. Pleticha šleh' tím svým jedním neckinkovaným po prostofeké vyřidilce mládkově, odbař si sebevdomě z meršánky a odtrmduje:

"Hm, provedli jsme už také ledacos, nač se ještě žádný mlynářský nezmoř! At' mi přikladně tohle někdo dokáže, co jsem proved' tuhle nedávno: "At' se někdo z vás stane svým vlastním dědečkem!"

"Svým — vlastním dědečkem?" — opakovala táhle celá šalanda i s mládkem, a sami pražští studenti zůstali na pohled pař. "Otvíráte oči, co? A přece čistá pravda a skutek mého kumštu" — pávil se, náš doktor Pleticha, sahaje pyšně po korbýlku, jež mu ale žízny revírnik před hubou utř'. Nace, tihle myslivci!

"Ale Veverko!" zlobil se stárek, "což pak se mu nedáte napít? Na sucho těžko mlt, to se mu bude teprv od huby prašit."

"Hádáte podle sebe? Nebojíte se, nejsem z cechu", bránil se doktor Pleticha, uchvátiv zatím už šťastně korbýle: "Znáte přece snad taky pana, otce Brumlíka?"

"Herrgot, Brumlíka na Bělčském? U toho jsem předloni mládkoval" — hlásil se mládek. "Nu, pak mi dosvědčíte, že byl vdovcem a že měl čtyřiařacetiletého syna Francka."

"To měl, a sice povedeného; hoši, to vám byl kluk pašák, ten znal tatkovy zlatky proháňet!"

"Ale tatík jich už dávno neměl dvakrát nazbyt, jak se mysliho," pokračoval náš doktor Pleticha; "aspoň když mne tam vtr v loni na tři krále zavál, starý Brumlík vzal si mne stranou a jako abych mu horem západem pro syna sehnal nějakou zazobanou nevěstu; ale na všechnen způsob že ho chce nějak přiznít, poněvadž sám ještě nemá chuti jít na vejmlnek. Nu, ano byl' sám ještě chlapík v nejlepší letech, at' mu bylo 54, víc neměl na zádech, a zdrav jako tuřín. Prohládnou si tedy milého mládka, Franček nebyl zlý; kluk jako jiskra, tělo jako habr, k tomu študýrovaný — no, fku — vynasnažíme se! Toť víte, já ty nevěsty znám vyčenichat! Šťestí sedělo hodinu cesty od nich, ti lidé mohli přes ně padat, a nevidějí ho. Nic víc, povídám, než hodinu cesty přes kopec pěkný mlýn s pilou a v něm mlynářka vdova Kondelisková s dvacetiletou dcerou, které říkájí Rozárka; holka jako lusk, všechny zuby zdravé a — 40 tisíc po otci kromě mlýna s pěknými polnostmi. Za týden už jsem mysliho, že je ruka v rukávě."

Hoch se staré líbil, dcera nedělala taky hrubě žádné čičery, — zkrátka: starý Brumlík byl v sedmém nebi. Ale netrval ani týden, a už byl horepádem s něho dole. Posuďte si toho vybráňého floutka! Že měla holka jednu lopatku o krapet vyšší než druheho, ani o ní slyšet, a když jsme ho pážili, — co z něho vylezlo? Že se mu stará stokrát víc líbí, tu že by si vzal hned!"

"Hahaha! A byla opravdu stará lepší?"

"No, abych nehal, mordiánsky pěkná ženská. At' jí bylo 39, at' měla čtyřicetku plnou, každý by jí byl hádal sotva přes třicet; co? Ale starý Brumlík je zároveň dědečkem té malounek Boženky, protože je ona vlastně dcera — jeho vlastního syna Francka Brumlíka; však je-li starý Brumlík dědečkem malé Boženky, pak jest otec její, mladý Brumlík jakožto jeho pantáta — jejím pradědečkem; je-li ale mladý Brumlík jakožto pantáta dědečkův pradědečkem vlastního svého dítěte, pak nemůže být patrně chudák sám sobě ničím jiným, než svým vlastním dědečkem!"

"Hahaha! Vřtorně, Pleticho! To se vám povedlo!" tleskala celá šalanda.

slím doopravdy, plác' a sblíbil mi tři stovky na prkno, svedu-li to takhle šťastně dohromady. Nu, nestarejte se, zdali jsem to naved'; za šest neděl na to byli spášení kříž na kříž: starý Brumlík si bral mladou a mladý Brumlík starou Kondeliskovou, obě veselky zároveň, já své tři stovky na prkne, a bylo to!"

"I prach čtyry neděle, tohle byla podařená partička!"

"Ale teď — játku, vemte rozum do hrsti a posuďte, co z toho pošlo?"

"Nu, což by z toho mohlo pojit? Leda něco křiklavého?"

"Což o to, toť se rozumí samo sebou, ale co náď to? Dnes týden setkám se v Praze "u Fleků" s mladým Brumlíkem. Vypasený jak beček a — vím-li prý, co nového? Tatínek, starý Brumlík, že ho předhoniho: už má synátka, třineďlného Bojivoje! Jemu sá mému, mladému Brumlíkovi, ale že se narodila předečvěřem holčina jako malina, na jejíž zdraví dnes pije a která se bude jmenovat Boženka. Spouští honem gratulaci, ale tu mi položil mladý Brumlík svoje železné packy na ramena jak medvěď a počne mnou natřásat jako pytlek pšenice: "Vím-li prý, já duše sakulentská, jakže jsem jim celý rod Brumlíkovej kříž na kříž sešmodrchal a poplet do desátého kolena, i co že jsem z něho, mladého Brumlíka, neudělal? Vím-li prý, že on je dnes, chudák, snad v celých Čechách sám jediný — svým vlastním dědečkem? — Kouk' jsem, mnoho-li má na táčku pod sklenici čárek, ale on mne přitáhl k sobě na lavici a dokázal mi, že má božskou pravdu. Ten člověk je vám opravdu, krom všech špásů, svým vlastním dědečkem!"

"U všech česlic, jak to?"

"Zcela správně, dejte jen dobrý pozor: Mladý Brumlík vzal si tedy starou, ale vždy ještě kyprou vdovičku Kondeliskovou a stal se tudý otcem její třileté dcery Rozárky s těmi 40 tisíci a vyšší lopatkou, kterou si vzal jeho otec — starý Brumlík na Bělčském, její pravda?"

"Nu, ano, to už všechno víme!"

"Tím stal se starý Brumlík zetěm svého vlastního syna, mladého Francka Brumlíka, poněvadž měl jeho nevlastní dceru Rozárku za ženu. A jako se mladý Brumlík stal pantátou starého Brumlíka, tak se zase Rozárka, provdaná za starého pana otce Brumlíka, stala z nevlastní dcery macechou mladého Brumlíka, čili: nevlastní její otec Franček Brumlík mladší stal se nevlastním její synem! Milá zoletá Rozárka byla tím způsobem svou nevlastní babičkou!"

"Hahaha! Tohle je dobré!"

"Není ale pořádek ještě nic! Jak jsme slyšeli: před třemi nedělmi narodil se starému Brumlíkovi kluk jako buk, Bojivoj. Nuže, mladý Franček Brumlík, jakožto pantáta starého Brumlíka, jest dědečkem tohoto třineďlného Bojivoje, zároveň ale taky jeho bratrem, poněvadž starý Brumlík jest obou dvou vlastním otcem. Žena mladého Brumlíka, vdovička Kondelisková, je pak babičkou toho Bojivoje, poněvadž je to syn její dcery, ale zároveň je také jeho švagr, poněvadž je on, ten Bojivoj, bratrem jejího muže Francka Brumlíka mladšího."

"A tohle je deklárná šmodrcha, až se člověku hlava točí!" řekal se "kanonýr Jabárek".

"Bude ještě lepší, jen dobrý pozor! Před týdnem narodila se, jak jsme už slyšeli, ke všemu ještě také mladému Brumlíkovi žabka, buclitá Boženka. Ta se stala hned po svém narození za prvě: nevlastní sestrou Rozárčinou, poněvadž tato jest nevlastní dcerou jejího otce Francka Brumlíka mladšího, — za druhé ale stala se zároveň švagrům starého Brumlíka, poněvadž tento má její sestru. To je jasné, co? Ale starý Brumlík je zároveň dědečkem té malounek Boženky, protože je ona vlastně dcera — jeho vlastního syna Francka Brumlíka; však je-li starý Brumlík dědečkem malé Boženky, pak jest otec její, mladý Brumlík jakožto jeho pantáta — jejím pradědečkem; je-li ale mladý Brumlík jakožto pantáta dědečkův pradědečkem vlastního svého dítěte, pak nemůže být patrně chudák sám sobě ničím jiným, než svým vlastním dědečkem!"

"Hahaha! Vřtorně, Pleticho! To se vám povedlo!" tleskala celá šalanda.

"Ale, vždyť to má, šibal — od Mošny!" ozval se náhle mlynářův študent Ferda.

Doktor Pleticha se zarazil: "Od jakého Mošny? Co je to za Mošnu?"

"Taky taková dobrá kopa, jako vy sám!"

"Pak to má on ode mne, a ne já od něho — štoura."

Česká osada v Chippewa Co., Wisconsin.

Pan E. M. Bordovský z Yoacum, Tex., v minulých dnech požádal nás, abychom dopisali na pana D. W. Casadaya, pozemkového komisaře S-o dráhy, rdali by odbrlel jízdné listky za Texasu za sníženou cenu a kde by se měl o ně hlásit, jakož i co by státa cesta z Yoacum, Texas do Tony. Předložili jsme dotaz tento panu C-o seday, kterýž odpovídá nám jak následuje:

"Na dotaz pana Bordovského odpovídám, že jest nám nemožno odbrzeti snížené ceny dopravy vyjma na naše vlastní dráze, na kteréžto čítáme těm, kdož na naše pozemky jedou, aneb se stěhují, položivši jen, jak za dopravu osobní, tak i osadnického neb přátel hovealeckého majetku. Když se kdo usadí na našich pozemcích a započne je vzdělávat, tedy mu vrátíme obnos, kterýž na naši dráze zaplatil za dopravu. Cesta z Yoacum, Texas do St. Paul bude státi \$88 neb \$37 a ze St. Paul do Tony obnáší \$1.87 (totiž položivši cenu). Když v každém okolí, kde se zajímají o pozemky v nové české osadě v Chippewa County, dohodlo se několik osob a zapla. tulo cestu někomu, v něhož mají důvěru, aby tam dojel a krajinu si prohlédl a zprávu jim podal, pak by to nepřišlo nikomu za těžko a mohli by se každý předsvědčiti o zdejší krajině a poměrech s nepatrnou výlohou. Když by odkudkoliv osadníci vyslali sem někoho na prohlídku společně, tedy po naší dráze dovezeme jej do Tony zdarma."

Tolik píše pan Caseday. Do dáváme k tomu, že v každý první a třetí úterek každého měsíce prodávají dráhy jízdní listky za poloviční cenu, aneb vlastně listky pro jízdu na jisté místo a nazpět za cenu obyčejného listku pro jednu jízdu a sice z jihu prodávají se listky na sever a ze severu na jih, jakož i z východu na západ a ze západu na jiho-východ.

Ti, kteříž zvyklí rolníci na pozemcích přerijných, nepochybě domnívají se, že krajina lesitá, jaká jest v Chippewa County, poskytuje nepřekonatelné obtíže u vzdělávání. Tomu ovšem není tak. Prof. Henry ve svém spise o Wisconsině praví vzhledem k tomu:

"Za obtíže, s kterýmiž se osadníci setkávají při budování své domova, v lesích, nalézá osadník náhradu různými způsoby. Předně a především má pohodlný přibytěk k obyvání, neboť takový lze zbudovati s nepatrnou jen výlohou. Za druhé, má kolikem hojnost paliva pro zimou. Dále, má hojnost zdravé vody a srážky vody, nebo-li deště, jsou též hojně a přicházi v pravě čas během doby zrůsta osad, tak že se nemusí obávat sucha, jako v některých západních státech. Farmy v severním Wisconsinu budou vždy malé a to znamená máli sousedy zcela blízko, jakmile se krajina osadí a osazením přijdou ovšem dobré školy, kostely a jiné výhody krajiny vzdělané."

A opět na jiném místě praví: "Výloha, kterou vyžaduje vyměnění a vyčištění jednoho akru v severní části státu obnáší od jednoho dolaru do \$25.00. S výlohou nejmenší lze při pravici k orbě bývalé bařinaté pozemky, kteréž vyhořely a nyní jsou pohorové pro pluh. V jiných případech přišel oheň přes níže ležící pozemky a zničil stromoví, kteréž vyvráceno jsou větry, tvoří amělicí kmenů, kteréž lze akoro úpln obněm stráviti, když jest suché. Takovoto nízké pozemky jsou čvsto velice úrodná a tvoří nejkrásnější luka a pole. Vyměnění akru pozemku hustého a těžkého lesa vyžaduje výlohu až \$65.00, počítaje každé vydání, avšak stříška částečť dohazuje, poněvadž klády a sáňový dříví, aneb obě zaplatí čvsto částečně a v některých případech úpln výlohu za vyměnění. V mnoha případech dříví na pozemcích vysekáné zaplatí za vyměnění pozemku, spálení rošfí, ohrazení a osetí téhož ovsem aneb travinami."

Opatrný osadník mřtiti bude své pozemky tím způsobem, kterýž vyžaduje mu nejmenší výlohu. To jest, podle toho, v jakém stavu pozemek se nalézá. Mřtiti-li došli nejlepší výsledky ohněm, tedy ovšem použije téhož. Jinak, v pádu, že má vysoký les na pozemku, hledí jej zruškovati odpovídajícím klad a sáňovými dříví. Poměry a okolnosti musí říditi jednání jeho při výběru pozemku. Má-li dosti pracovních sil, učiní třeba lépe, když zakoupí si pozemek již vyměněný, kterýž sáhne s rybnější v roze směnití les. Nynější doba neovine o řádných pozemcích, kteréž by se lépe než tyto v Chippewa County hodily pro českou osadu těm, jenž strovovali prostředky výlohou. Zám, ovšem že pouze při a příkladně, má-li osadník každý doba budování, se stavovávaj po-

čátky, ovšem ale že ne bez strádání. Doufáme, že nám v brzkú podají krajané, kteří onu krajinu navštívili, zprávy o tom, jak jí shledali. Mezi tím uveřejňujeme následující dopis v překladu, od Američana, kterýž v oné krajině pozemky si přehlednul:

"Již za svých mladých let slychal jsem o wisconsinských lesitých pozemcích a vždy jsem toužil po tom, abych je na své vlastní oči poznal, i mohu nyní podati následující zprávu: Shledávám podnebí velmi zdravé, hojnost dobré a četné vady, pěknou krajinu pro mlékařský průmysl, lipnice, (blue grass), bílý a červený jetel a bojněk (timotha) rostou dvoice, tak jako černice, maliny a jahody. Lesa je hojnost, cukrový javor, lipa, jilm, jedle, atd. Ze zvířete nalezájí se tu medvěď, jelen, los, koroptve, atd. Pozemky prodávají se po \$3.00 až \$6.00 akr. Krajin ten jest dobrým, poskytlé dobrou příležitost těm, kdož mají oblibu v lesnatých krajinách. Pozemek má d-brou polohu a půda jest velmi úrodná. V Tony jest velká továrna a pěkná nová škola. Zdobovím dáno ochotně všechny otázky ohledně této krajiny, když bude ořlozena poštou. Vím znanka na odpověď." V účtě,

Rev. H. P. Faidley, Burr Oak, Kansas.

Slavnostní číslo Pokroku Západu.

Slavnostní číslo, kteréž jsme za příležitosti českého dne vydali, došlo náležitě ocenění všeobecně a víme, že zavděčili jsme se jim všem naším čtenářům. Nebudeme je popisovati, an jest již všem

známo, neboť jsme všem odběratelům po výtisku rozeslali. Připomínáme pouze, že máme něco výtisku tohoto čísla posud na skladě a můžeme posloužiti jim každému, kdo zále přet centů, třeba v kolkách. Skvoznost této číslo bude upomínkou pro vždy na slavný český den a víme, že účastníci dne českého na výstavě zari.ississippijské nemohou se zavděčiti svým přátelům zde a v Čechách lépe, než když jim zašlou toto číslo a zdělí, že byli účastníky oněch slavnostních dnů, že slyšeli ony řečnický a viděli ty budovy, jež v čísle onom jsou vyobrazeny. Zašlete nám přet centů třeba v kolkách s adresou, na kterou máme číslo odeslati a my se o ostatní postaráme.

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Rád Palacký č. 1. Z.Č.B.J. Odbývá své pravidelné schůze vždy 2. úterý v měsíci v 8 h. večer, v č. 1203 jíz. ul. Před. R. W. Bartoš, taj. Věc. Bureš, 222 jíz. ul. al., štetník Šimon Bokusek 1519 Williams ul.

Těl. Jed. Sokol, v Omahu, Odbývá své pravidelné schůze každý druhý úterek v měsíci večer ve své místnosti 2222 So. 12. St. Předs. Růž. Havlíček, 1297 So. 12. St. tajemník H. W. Bartoš, 1418 řez. Poppleston ave. štetník Fr. J. Fiala, 1418 Poppleston ave. Pošladník Ant. Kmeňt, 1297 So. 12. St.

Podp. Sokol Tyrí č. 1. Odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v měsíci v síni Městské. Omlouvací schůze odřívá se 1. nedělí v říjnu, příležitostně 1. nedělí v úřbnu a čtvrtě v lednu a srpnu. Předseda Fr. Švottek, místopředseda Fr. Svoboda, taj. John Chlubský, 1264 jíz. ul. al., štetník Josef Kašpar, 1268 jíz. ul. al. Pošladník V. F. Kunc, 1216 jíz. ul. St. vřbor majetku J. Měmec, zpraoretník Jos. Měra, George Fr. Vojtěch.

Jan Hus Lohé č. 5, Břt. Pythia, Odbývá schůze každou první a třetí úterý v měsíci v Národní síni na 12. a William ul. Věci kancilř Ed. Reich, 6216 So. 12. St. štetník archiva a pošty F. Vodička, 104 N. 12. St. štetník šancvi V. Přibyl, 1211 jíz. ul. al. Pošladník Jos. Novák, 1212 jíz. ul. al.

Bohemia Lohé č. 314, A.O.U.W., Odbývá své pravidelné schůze v Národní síni každou 2. a 4. úterý večer. Věc. Kubec, M. W. F. W. Bandhausner 1708 So. 13. St. V. Vař. o. F. 2010 So. 14. St. C. Rosewater, 3901. 16. St. 201 Bee Building.

Tábor Columbus č. 69 W.O.W. Odbývá schůze každé tři úterý v měsíci v Národní síni v 8 h. večer. Předseda Fr. Svoboda, 1264 jíz. ul. al. Místopředseda Fr. Semín, Taj. F. J. Fiala, 1212 jíz. ul. al. štetník Jos. Kašpar, 1268 jíz. ul. al. Pošladník V. J. Nepodal, 1297 jíz. ul. al.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. več. odp. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Boleslava č. 60 J.Č.D. Odbývá schůze každou 2. nedělí v měsíci, v Národní síni o 8 h. odp. Předseda Anna Křiváková, 1264 jíz. ul. al., tajemnice Franěška Kašparová, 1264 jíz. ul. al., Pošladník Antonio Kamenář, 1297 jíz. ul. al.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So. 12. St. štetnice K. Bartoš, Pošladnice Josefa Kozáček.

Sbor Vladislava č. 29 J. Č. D. Odbývá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v Národní síni o 7 h. večer. Předsedkyně pl. A. Kalinová, tajemnice E. Bandhausner, 2202 So.